

[Startside](#) > ... > [Lovgivning Og Retspraksis](#) > [National Lovgivning](#) > [Germany](#)

Indholdet er leveret af
Tyskland

National lovgivning

Tyskland

Forbundsrepublikken Tyskland er en demokratisk, social og konstitutionel forbundsstat. Sammen med de grundlæggende rettigheder danner principperne for en demokratisk, social og konstitutionel forbundsstat den ukrænkelige kerne i den tyske grundlov, hvis overholdelse sikres af forbundsforfatningsdomstolen.

Retskilder

Grundloven (*Grundgesetz*) er den tyske forfatning. Den fastlægger rammerne for Forbundsrepublikken Tysklands retsorden og retlige værdier. Den regulerer navnlig følgende:

- de grundlæggende rettigheder som udgør de overordnede principper
- den grundlæggende struktur og de vigtigste strukturelle principper for staten og dens øverste organer
- principperne for, hvordan valg til den tyske Forbundsdag (Bundestag) skal afvikles
- grundlag for de frit valgte parlamentsmedlemmers status og rettigheder
- Forbundsdays organisation og funktion
- de opgaver, der er tillagt Forbundsrådet (Bundesrat), og rådets organisation (delstaternes deltagelse på forbundsplan)
- fordelingen af lovgivningsmæssige og administrative beføjelser mellem forbundsregeringen og delstaterne
- de grundlæggende principper for domstolenes organisation.

Retsforskrifter – beskrivelse

I Tyskland udgøres de skrevne retskilder i det væsentligste af grundloven, love, bekendtgørelser og vedtægter.

Love

En lov i materiel forstand er en abstrakt og generel retsforordning med ekstern virkning, og en lov i formel forstand er en lovbestemmelse, der vedtages af de kompetente lovgivende organer i overensstemmelse med forfatningsproceduren.

Tyskland er en forbundsstat bestående af 16 delstater (Bundesländer). Følgelig findes der både føderale love, som gælder for hele Forbundsrepublikken, og love vedtaget af delstaterne, der kun finder anvendelse i den pågældende delstat. Hver delstat har sin egen forfatning og har inden for de retlige rammer af grundloven kompetence til at vedtage såvel love som bekendtgørelser og vedtægter.

Forbundsstatens og delstaternes lovgivningskompetence er reguleret i detaljer i grundloven. Lovgivningskompetencen udøves på delstatsniveau, medmindre den ifølge grundloven er tillagt forbundsstaten. Den vigtigste føderale lovgivningskompetence er fastsat i grundlovens artikel 71-74. Derudover er der spredte bestemmelser i grundloven om yderligere lovgivningskompetence for forbundsstaten.

Forbundsstatens lovgivningsmæssige enebeføjelser

Inden for områder, hvor forbundsstaten har lovgivningsmæssige enebeføjelser, må delstaterne kun vedtage lovgivning, såfremt de gives beføjelser hertil i henhold til en føderal lov (grundlovens artikel 71).

I henhold til grundlovens artikel 73 har forbundsstaten navnlig lovgivningsmæssige enebeføjelser inden for følgende områder: alle udenrigspolitiske spørgsmål, forsvarspolitik (herunder beskyttelse af civilbefolkningen), statsborgerskab, fri bevægelighed, pas, opholdstilladelse og identitetskort, indvandring, udvandring og udlevering, valuta- og pengepolitik, told- og handelsområdet, lufttransport, samarbejde mellem forbundsstaten og delstaterne vedrørende kriminalpolitiets arbejde samt lovgivning om våben og sprængstoffer.

Sideordnede lovgivningsmæssige beføjelser

På områder, der er underlagt sideordnet lovgivning, har delstaterne ret til at vedtage lovgivning, under forudsætning af og i det omfang at forbundsstaten ikke udøver sine lovgivningsmæssige beføjelser på det samme område (grundlovens artikel 72). De retlige områder, der er underlagt sideløbende lovgivning, omfatter bl.a.: civilret, strafferet, færdselslovgivning, foreningsret, lovgivning vedrørende udlændinges indrejse og ophold, økonomiske forhold, arbejdsret, socialret og visse aspekter af forbrugerbeskyttelse. Med hensyn til visse forhold, der i henhold til grundlovens artikel 74 falder ind under den sideordnede lovgivning, har forbundsstaten kun ret til at vedtage lovgivning, såfremt og i det omfang etablering af tilsvarende levevilkår i hele forbundsstaten eller opretholdelse af retlig eller økonomisk enhed nødvendiggør føderal lovgivning.

Bekendtgørelser

En bekendtgørelse er en abstrakt og generel retsforskrift med ekstern virkning, som udstedes af den udøvende magt på grundlag af en lovbestemt hjemmel.

Vedtægter

En vedtægt er en abstrakt og generel retsforskrift, der kan udstedes af en offentligretlig juridisk person under udøvelse af den autonomi, den er tillagt ved lov, med virkning for personer, der tilhører den eller er underlagt den.

Sædvaneret og retspraksis

Ud over de skrevne retskilder findes der uskrevne retskilder, ligesom folkerettens almindelige regler og sædvaneretten også skal iagttages. Retsspraksis er principielt ikke en retskilde, selv om den i praksis spiller en vigtig rolle. Kun visse af forfatningsdomstolens afgørelser kan opnå retskraft.

Internationale retskilder og EU-retten

Ved forfatningens artikel 25 tillægges de almindelige folkeretlige regler en særlig rolle i den nationale retsorden - de er ifølge forfatningens artikel 25, første afsnit, en del af forbundsretten og har i henhold til forfatningens artikel 25, andet afsnit, forrang for lovene, de almindelige folkeretlige regler står således mellem forfatningen og loven i den retlige trinfølge.

I henhold til forfatningens artikel 59, stk. 2, første afsnit, skal internationale aftaler vedrørende spørgsmål, der er omfattet af forbundslovgivningen, godkendes af de kompetente myndigheder i form af en forbundslov for at kunne finde anvendelse internt i Tyskland. Som følge heraf har de også (kun) status som føderal lov i den retlige trinfølge.

EU-ret

Der gælder særlige forfatningsmæssige krav for Tysklands deltagelse i EU (grundlovens artikel 23) og for andre tilfælde af overførsel af suveræne rettigheder til mellemstatslige organer (grundlovens artikel 24) ved indgåelsen af internationale traktater.

I henhold til grundlovens artikel 23 finder den primære EU-ret på de betingelser, der er fastsat i grundlovens artikel 23, anvendelse på nationalt plan i Tyskland i overensstemmelse med den nødvendige godkendelseslovgivning, og den direkte anvendelige afledte EU-ret (f.eks. forordninger) finder på dette grundlag direkte anvendelse i Tyskland. Afledt ret, som kræver gennemførelse i national lovgivning (f.eks. direktiver), vil i princippet kun finde anvendelse i Tyskland i kraft af de nationale gennemførelsesretsakter. Ifølge EU-Domstolens praksis har EU-rettens forrang i tilfælde af modstridende national ret, hvilket også medfører et krav om overensstemmende fortolkning af national ret, for så vidt som der levnes plads til en sådan fortolkning.

Grundlæggende retsforskrifter

Statsret

[Forbundsrepublikken Tysklands grundlov \(GG\) - engelsk oversættelse](#)

[Lov om forfatningsdomstolen \(BVerfGG\) - engelsk oversættelse](#)

Civilret

[Den civile lovbog \(BGB\) - engelsk oversættelse](#)

[Den civile retsplejelov \(ZPO\) - engelsk oversættelse](#)

Handelsret

[Handelsloven \(HGB\) - engelsk oversættelse](#)

[Aktieloven \(AktG\) - engelsk oversættelse](#)

[Lov om selskaber med begrænset hæftelse \(GmbHG\) - engelsk oversættelse](#)

Forvaltningsret

[Lov om forvaltningsretter \(VwGO\) - engelsk oversættelse](#)

[Forvaltningsloven \(VwVfG\)](#)

Strafferet

[Straffeloven \(StGB\) - engelsk oversættelse](#)

[Strafferetsplejeloven \(StPO\) - engelsk oversættelse](#)

Hierarki af retsforskrifter

Øverst i den retlige trinfølge i Tyskland befinder grundloven sig. Den har forrang for de øvrige nationale retskilder. I dens egenskab af at være Tysklands forfatning udgør den grundlaget for hele den tyske retsorden. Alle retsforskrifter i Tyskland skal være forenelige med grundloven, både med hensyn til form og indhold. I denne forbindelse fastlægges det i grundlovens artikel 20, stk. 3, at den lovgivende magt er underlagt grundloven, mens den udøvende og den dømmende magt er underlagt lov og ret. Både den lovgivende, udøvende og dømmende magt er i særlig grad forpligtet til at respektere de grundlæggende rettigheder, der er fastlagt i grundlovens artikel 1 til 19, som er umiddelbart gældende (artikel 1, stk. 3). Grundlovens forrang sikres i sidste ende af forbundsforfatningsdomstolen. Kun forfatningsdomstolen kan erklære en lov, der er vedtaget af parlamentet, ugyldig, såfremt den er i strid med forfatningen.

I henhold til artikel 79, stk. 2, kan grundloven kun ændres med et flertal på to tredjedele af medlemmerne af Forbundsdagen og to tredjedele af Forbundsrådets stemmer. Forbundsrådet er det organ, gennem hvilket delstaterne deltager i vedtagelsen af den føderale lovgivning og i forvaltningen af forbundsstaten samt i

spørgsmål vedrørende Den Europæiske Union. For visse af grundlovens centrale elementer, nemlig opdelingen af forbundsstaten i delstater, deres deltagelse i lovgivningsprocessen og principperne i artikel 1 og 20, gælder, at en ændring er helt udelukket (Artikel 79, stk. 3, den såkaldte evighedsklausul, der har karakter af en garanti for særligt elementære forfatningsretlige principper).

Folkerettens almindelige regler er indplaceret mellem grundloven og de almindelige love, der er vedtaget af forbundsstaten og delstaterne. Det drejer sig navnlig om international sædvaneret og folkerettens almindelige regler, men ikke om international traktatret. Det er udtrykkeligt bestemt i grundloven, at de er en integreret del af tysk føderal lovgivning, at de står over lovene, og at de direkte skaber rettigheder og forpligtelser for borgere med bopæl i Tyskland (artikel 25). Under de almindelige folkeretlige regler, der er af betydning for den enkelte borger - og som den enkelte således kan påberåbe sig for domstolene - henhører navnlig menneskerettighederne, sikring af en passende retsbeskyttelse af udlændinge eller det grundlæggende "specialitetsprincip", hvorefter strafforfølgelse er begrænset til de forhold, som er omfattet af den fremmede stats udleveringstilladelse.

De almindelige love skal respektere forfatningen. De vedtages af Forbundsdagen i samarbejde med Forbundsrådet. Lovforslag kan fremsættes i Forbundsdagen af forbundsregeringen, Forbundsrådet eller medlemmer af Forbundsdagen (en parlamentsgruppe eller 5 % af medlemmerne). I nogle tilfælde, som er fastlagt i grundloven, er Forbundsrådets samtykke en forudsætning for lovens vedtagelse i Forbundsdagen (ifølge de statistikker, som der [Forbundsrådet](#) har offentliggjort på sin hjemmeside, gælder dette for tiden for 38 % af alle love). I alle andre tilfælde kan Forbundsrådet kun gøre indsigelse mod, at loven vedtages, og Forbundsdagen kan afvise denne indsigelse. I tilfælde af uenighed mellem Forbundsdagen og Forbundsrådet kan sagen behandles i et fælles udvalg, der er i fællesskab behandler lovforslagene, nemlig i det såkaldte forligsudvalg (*Vermittlungsausschuss*). Forligsudvalget består af lige mange medlemmer fra Forbundsdagen og Forbundsrådet (for øjeblikket 16 medlemmer fra hver). Forligsudvalget har til opgave at udarbejde forligsforslag, men har ikke selv kompetence til at træffe beslutninger på vegne af Forbundsdagen og Forbundsrådet.

Bekendtgørelser er underordnet lovene. De udstedes af forbundsregeringen, forbundsregeringens ministre eller delstatsregeringer. Vedtægter er underordnet bekendtgørelser. De fastsættes af en juridisk person (*Körperschaft*) inden for rammerne af den offentlige ret (f.eks. en kommune).

Lovgivningsprocedure

I Forbundsrepublikken Tyskland er vedtagelsen af love et anliggende for parlamenterne. Den tyske Forbundsdag er derfor det vigtigste lovgivende organ. Den vedtager - under Forbundsrådets medvirken - alle love, der falder ind under den forbundsstatens kompetence.

Da delstaterne har en betydelig vægt inden for rammerne af Tysklands føderale opbygning, deltager Forbundsrådet ligeledes i lovgivningsproceduren. Alle love sendes til afstemning i Forbundsrådet, og rådet kan sågar forkaste et lovforslag, såfremt der er tale om en lov, der kræver Forbundsrådets tilslutning.

Lovgivningsinitiativer

De fleste lovforslag og emner til drøftelse udarbejdes af forbundsregeringen. Som det centrale organ har det størst erfaring med gennemførelsen af lovgivningen, og det har et direkte kendskab til, hvor der i praksis er behov for nye retsfor skrifter.

Lovforslag hidrører dog ikke udelukkende fra forbundsregeringen. Forbundsrådet har ligeledes ret til at fremsætte lovforslag.

På samme måde kan medlemmerne af og de politiske grupper i Forbundsdagen fremlægge forslag til nye eller ændrede love.

Disse lovforslag drøftes og behandles, hvorefter der stemmes om dem i overensstemmelse med en nøje fastlagt procedure.

Forslag fremsat af forbundsregeringen eller Forbundsrådet

Hvis forbundsregeringen ønsker at fremsætte et lovforslag eller ændre en lov, skal forbundskansleren først sende lovforslaget til Forbundsrådet.

Normalt har Forbundsrådet derefter seks uger til at fremsætte bemærkninger til lovforslaget, som regeringen derefter kan tage stilling til skriftligt. Forbundskansleren sender derefter lovforslaget videre til Forbundsdagen sammen med Forbundsrådets bemærkninger. Finanslovsforslaget udgør en undtagelse fra denne procedure: I dette tilfælde sendes forslaget samtidig til Forbundsrådet og Forbundsdagen.

Der gælder en lignende procedure for lovforslag, som fremsættes af Forbundsrådet. Når et flertal af medlemmerne i Forbundsrådet har stemt for et lovforslag, sendes det til forbundsregeringen. Denne fremsætter sine bemærkninger til forslaget inden for seks uger, hvorefter det sendes videre til Forbundsdagen

Forslag fremsat af medlemmer af Forbundsdagen

Lovforslag kan også fremsættes af medlemmer af Forbundsdagen: Enten af mindst én politisk gruppe eller af mindst 5 % af medlemmerne af Forbundsdagen.

Lovforslag, der fremsættes på denne måde, skal ikke først sendes til Forbundsrådet. Derfor fremsætter regeringen særligt hastende lovforslag via de regeringsbærende partier i Forbundsdagen.

Behandling af lovforslaget og vedtagelse af loven

Lovens forarbejder

Før et lovforslag kan behandles i Forbundsdagen, skal det sendes til formanden for Forbundsdagen og registreres af forvaltningen.

Det tilstilles derefter alle medlemmer i Forbundsdagen og Forbundsrådet samt de føderale ministerier, enten i papirform eller - som regel - elektronisk.

Så snart lovforslaget er blevet sat på Forbundsagens dagsorden, er første led i lovgivningsproceduren afsluttet: Det bliver nu genstand for offentlig debat i Forbundsdagen.

Tre behandlinger i Forbundsdagen

Som regel drøftes lovforslag tre gange i Forbundsagens plenarforsamling – disse drøftelser kaldes *Lesungen* (behandlinger).

Under førstebehandlingen drøftes lovforslaget kun, hvis dette er aftalt i præsidiet (det forretningsførende organ i Forbundsagen), eller hvis en af de politiske grupper har anmodet herom. Oftest sker dette i forbindelse med lovforslag, som er særlig kontroversielle eller af særlig interesse for offentligheden.

Det overordnede formål med førstebehandlingen er på grundlag af præsiets anbefalinger at nedsætte et eller flere udvalg, der skal behandle lovforslaget og gøre det klar til andenbehandlingen.

Nedsættes der flere udvalg, udpeges et af dem som hovedansvarlig. Det har således ansvaret for procedurens gennemførelse. De øvrige udvalg har en rådgivende rolle.

Udvalgsarbejdet

Det specifikke lovgivningsarbejde finder sted i de stående udvalg, der består af medlemmer fra samtlige politiske grupper. Udvalgsmedlemmerne sætter sig ind i materialet og drøfter det på deres møder. De kan også arrangere offentlige høringer, hvor sagkyndige og repræsentanter for interessegrupper anmodes om at deltage.

Sideløbende med det arbejde, der foregår i udvalgene, nedsætter de politiske grupper arbejdsgrupper, hvor de enkelte grupper drøfter lovforslaget og fastlægger deres holdning til det.

Det er ikke usædvanligt, at der bygges bro mellem forskellige politiske grupper i udvalgene. De fleste lovforslag

ændres i større eller mindre grad som følge af drøftelserne mellem de regeringsbærende partier og oppositionen.

Efter afslutningen af drøftelserne fremlægger udvalget med det overordnede ansvar for lovforslaget Forbundsdagen en rapport om forløbet og resultaterne af behandlingen. Den betænkning, som udvalget fremlægger, danner grundlag for andenbehandlingen i Forbundsdagen.

Debat under andenbehandlingen

Inden andenbehandlingen modtager alle medlemmer af Forbundsdagen den offentliggjorte betænkning i trykt form. De er derfor godt forberedt på debatten. De politiske grupper koordinerer forinden deres holdninger på lukkede møder forud for debatten med henblik på at kunne danne fælles front under den offentlige andenbehandling.

Efter den generelle debat kan bestemmelserne i lovforslaget behandles hver for sig. Som regel skrider Forbundsdagen dog direkte til afstemning om det samlede lovforslag.

Ethvert medlem af Forbundsdagen kan fremsætte ændringsforslag, som medlemmerne derefter straks tager stilling til. Såfremt medlemmerne af Forbundsdagen beslutter sig for at ændre lovforslaget, skal en ny udgave af forslaget trykkes og omdeles. Denne procedure kan dog forkortes med samtykke fra to tredjedele af de tilstedeværende medlemmer. Det er således muligt, at indlede tredjebehandlingen med det samme.

Afstemning under tredjebehandlingen

Lovforslaget debatteres kun under tredjebehandlingen, såfremt en politisk gruppe eller mindst 5 % af medlemmerne i Forbundsdagen anmoder herom.

Ændringsforslag kan desuden ikke fremsættes af individuelle medlemmer på dette tidspunkt, men kun af en politisk gruppe eller 5 % af medlemmerne i Forbundsdagen. Endvidere kan der kun fremsættes forslag til ændringer, der er vedtaget under andenbehandlingen.

Efter tredjebehandlingen finder den endelige afstemning sted. Når Forbundsdagens formand spørger, hvem der stemmer for lovforslaget, hvem der stemmer imod, og hvem der undlader at stemme, svarer medlemmerne ved at rejse sig.

Hvis lovforslaget er blevet vedtaget af et flertal af medlemmerne af Forbundsdagen, sendes det i lovsform til Forbundsrådet.

Forbundsrådets tilslutning

Delstaterne deltager i lovgivningsprocessen via Forbundsrådet. Deres ret til at medvirke er præcist fastsat.

Forbundsrådet kan ikke ændre en lov, som er vedtaget af Forbundsdagen. Hvis Forbundsrådet ikke kan tilslutte sig loven, kan han indbringe sagen for Forligsudvalget. Forligsudvalget består af lige mange medlemmer fra Forbundsdagen og Forbundsrådet.

For mange loves vedkommende - de såkaldte *Zustimmungsgesetze* - er Forbundsrådets tilslutning påkrævet. Der er f.eks. tale om love, der forpligter delstaterne til at udbetale kontantydelse til borgerne, eller som vedrører delstaternes administrative kompetence.

For så vidt angår de love, som Forbundsrådet har ret til at gøre indsigelse mod - de såkaldte *Einspruchsgesetze* - kan Forbundsdagen sætte loven i kraft, selv om forligsudvalget ikke er nået til enighed, men dette forudsætter en yderligere afstemning, hvor Forbundsdagen vedtager lovforslaget med et absolut flertal.

Forbundsdagens Forbundsrådets

Bekendtgørelse, offentliggørelse og ikrafttræden

Når et lovforslag er blevet vedtaget af Forbundsdagen og Forbundsrådet, skal det igennem en række yderligere trin, før loven kan træde i kraft.

En lov, der er blevet vedtaget, skal først trykkes og sendes til forbundskansleren og den kompetente minister med henblik på kontrasignering.

Den sendes herefter videre til forbundspræsidenten, som stadfæster den. Han eller hun påser, at loven er vedtaget i overensstemmelse med grundloven, og sikrer, at den ikke åbenbart er i strid med grundloven. Herefter underskriver forbundskansleren loven og sørger for, at den offentliggøres i Lovtidende (Bundesgesetzblatt).

Loven anses dermed for at være bekendtgjort. Såfremt der ikke er nævnt en specifik dato i loven for dens ikrafttræden, træder den i kraft 14 dage efter offentliggørelsen i Lovtidende.

Løsning af lovkonflikter mellem forskellige retskilder

Grundloven regulerer også tilfælde af kollision mellem forbundslovgivningen og delstaternes lovgivning. Den grundlæggende regel findes i grundlovens artikel 31: "Delstatslovgivningen viger for forbundslovgivningen" ("*Bundesrecht bricht Landesrecht*"). Dette princip gælder uanset de modstridende retsreglers rangforhold, hvilket betyder, at en føderal bekendtgørelse har forrang for en delstats grundlov (*Landesverfassung*).

Lovkonflikter kan desuden løses på grundlag af hierarkiet af retsregler. For så vidt angår forholdet mellem retsregler på samme niveau i den retlige trinfølge tages der hensyn til, om der er tale om almen lovgivning eller speciallovgivning (*lex specialis*), eller til hvilken lovgivning, der er vedtaget sidst (*lex posterior*).

Juridiske databaser (med relevante links)

Gesetze im Internet (love på internettet)

Det føderale justitsministerium og justitsdirektoratet (Bundesamt für Justiz) stiller næsten hele den gældende forbundslovgivning gratis til rådighed for interesserede borgere på internettet. Der er adgang til love og bekendtgørelser i deres nugældende affattelse. Justitsdirektoratets dokumentationstjeneste sørger for løbende at ajourføre hjemmesiden.

Lovgivningen er til rådighed på tysk og kan frit benyttes i alle tilgængelige formater. De udgaver af lovende, der er tilgængelige på internettet, er ikke den officielle udgave. Disse kan kun findes i papirudgaven af lovtidende.

Er der gratis adgang til databasen?

Ja.

Hvilke sprog er den tilgængelig på?

Lovgivningen stilles til rådighed på tysk. Mange love er oversat til [engelsk](#).

Hvilke søgekriterier er tilgængelige?

1. Søgning på ord i titlen

Der kan foretages en søgning, der er begrænset til ordene fra den lange eller korte titel og de officielle forkortelser for alle tilgængelige standarder. To sammensætninger er mulige:

Og-sammensætning:

Der søges efter dokumenter, hvor alle indtastede ord forekommer.

Eller-sammensætning:

Der søges efter dokumenter, hvor mindst ét af de indtastede ord forekommer.

2. Fuldtekstsøgning

Desuden kan der foretages en søgning efter nøgleord i alle tilgængelige love. To sammensætninger er også mulige her:

Og-sammensætning:

Der søges efter dokumenter, hvor alle indtastede ord forekommer.

Eller-sammensætning:

Der søges efter dokumenter, hvor mindst ét af de indtastede ord forekommer.

Retspraksis på internettet

Det føderale justitsministerium og justitsdirektoratet har siden 2010 vederlagsfrit stillet udvalgte afgørelser truffet af forfatningsdomstolen, de øverste forbundsdomstole og den føderale patentdomstol til rådighed for interesserede borgere på internettet. Afgørelserne anonymiseres og offentliggøres i princippet i deres helhed. Databasen opdateres dagligt.

Afgørelserne kan frit benyttes i alle tilgængelige formater.

Er der gratis adgang til databasen?

Ja.

Hvilke sprog er den tilgængelig på?

Afgørelserne stilles til rådighed på tysk.

Hvilke søgekriterier er tilgængelige?

1. "Simpel søgning"

Standardsøgningen (såkaldt "simpel søgning") gør det muligt at foretage en fuldtekstsøgning i alle de afgørelser, som Bürgerservice har offentliggjort. De søgeord, som brugeren indtaster, henføres om muligt under bestemte metadata, og stavemåderne standardiseres. Søgetermene ("*Suchaspekte*") vises efter søgningen under søgeformularen sammen med antallet af hit. Der findes et indtastningsfelt, hvor næsten alle kriterier for en bestemt søgning kan indtastes, som det er tilfældet med en internetsøgemaskine.

Allerede når en søgeterm indtastes, foreslås der automatisk søgeresultater på en liste. Tekst og andre søgetermer fremkommer - efter at brugeren har påbegyndt indtastningen - via den automatisk genererede liste over forslag og kan derfra overføres direkte til søgemaskinen. Desuden genkender og viser systemet fejlagtige indtastninger. Hurtigsøgningen fortolker oplysningerne og foreslår alternative stavemåder via forslagslisten ("*mente du?*-funktionen).

Søgeordene sammensættes automatisk med "og", idet brugeren ikke behøver at indtaste ordet "og". Der foretages automatisk en skæringssøgning af de på hinanden følgende søgekriterier. Ved at indtaste "ODER", eller "OHNE" kan brugeren danne forbindelses- og udelukkelsesmængder i relation til de ønskede dokumenter. Rækkefølgen af indlæsningen af søgetermene bibeholdes i præsentationen af søgetermene. ODER, eller OHNE-sammensætninger optræder særskilt i listen over søgetermer.

2. "Udvidet søgning"

Den udvidede søgning giver mulighed for at sammenkæde forskellige søgekriterier med hinanden i alle dokumenter.

Ud over fuldtekstsøgningen giver den udvidede søgning mulighed for en metadatasøgning baseret på følgende søgekriterier:

- Ret
- Bestemmelse
- Dato
- Sagsnummer/ECLI

Administrative forskrifter online

Indenrigsministeriet stiller som led i et fælles projekt med juris GmbH vederlagsfrit en omfattende database over de øverste forbundsmyndigheders gældende administrative forskrifter til rådighed for borgerne på internettet. Databasen indeholder "levende dokumenter", dvs. de forskellige ministerier ajourfører løbende de relevante dokumenter. Nye og reviderede administrative forskrifter kan til enhver tid indsættes af juris GmbH.

Administrative forskrifter er ikke egentlige retsregler. Administrative forskrifter er abstrakte og generelle regler inden for rammerne af den administrative organisation, der udstedes af overordnede administrative organer til underordnede myndigheder eller personale, og som har til formål at fastlægge den offentlige forvaltnings organisation og virksomhed. Nærmere oplysninger om bestemte administrative forskrifter kan findes på det ministeriums [websted](#), hvis ressort det regulerede område henhører under.

Er der gratis adgang til databasen?

Ja.

Hvilke sprog er den tilgængelig på?

De administrative forskrifter stilles til rådighed på tysk.

Hvilke søgekriterier er tilgængelige?

1. Søgning på ord i titlen

Der kan foretages en søgning, der er begrænset til ordene fra den lange eller korte titel og de officielle forkortelser for alle tilgængelige administrative forskrifter. To sammensætninger er mulige:

Og-sammensætning:

Der søges efter dokumenter, hvor alle indtastede ord forekommer.

Eller-sammensætning:

Der søges efter dokumenter, hvor mindst ét af de indtastede ord forekommer.

2. Fuldtekstsøgning

Desuden kan der foretages en søgning efter nøgleord i alle tilgængelige love. To sammensætninger er også mulige her:

Og-sammensætning:

Der søges efter dokumenter, hvor alle indtastede ord forekommer.

Eller-sammensætning:

Der søges efter dokumenter, hvor mindst ét af de indtastede ord forekommer.

Forbundsregeringens og delstaternes retsportal

Justitsministeriet og delstatsforvaltningerne stiller retsforskrifter til rådighed for borgerne på internettet. Nogle af tjenesterne er betalingspligtige. Søgekriterierne er til en vis grad forskellige.

Andre juridiske databaser

[Bundesgesetzblatt \(Lovtidende\)](#)

Lovtidende (Bundesgesetzblatt) offentliggøres i trykt form og elektronisk på følgende websted: <https://www.bgbl.de/xaver/bgbl/start.xav>. Det er den trykte udgave, der anses for at være den autentiske.

[Bundesanzeiger \(Statstidende\)](#)

Statstidende offentliggøres elektronisk på følgende websted: <https://www.bundesanzeiger.de/pub/de/amtlicher-teil>

Den elektroniske udgave er autentisk.

[Dokumentations- og informationssystem for parlamentariske aktiviteter](#)

■ Sidste opdatering: 05/05/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.